

INTERNATIONAL SCIENTIFIC
PERIODICAL JOURNAL

THE EUROPEAN ASSOCIATION OF PEDAGOGUES AND PSYCHOLOGISTS "SCIENCE"

"THE UNITY OF SCIENCE"

VIENNA, AUSTRIA,
AUGUST, 2015

MONOGRAPHS:

Vásquez Abanto H.E.
Vásquez Abanto A.E.
Arellano Vásques S.B. p. 225

Daver Margarita p.227

NS Shadrin p.228

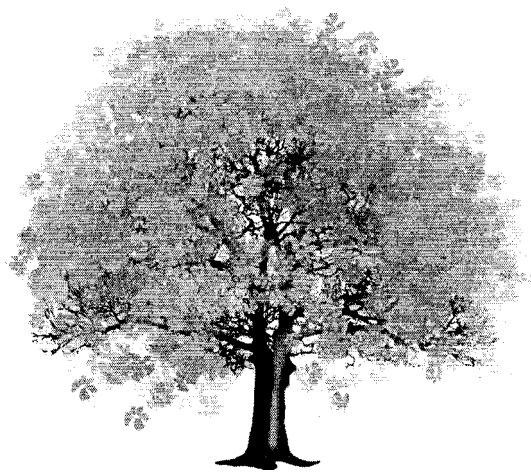

The European Association of Pedagogues and Psychologists

“Science”

International scientific periodical journal

“THE UNITY OF SCIENCE”

Vienna, Austria, 2015

Single photocopies of single chapters may be made for personal use as allowed by national copyright laws. Permission of the Publisher and payment of a fee is required for all other photocopying, including multiple or systematic copying, copying for advertising or promotional purposes, resale, and all forms of document delivery. Special conditions are available for educational institutions that wish to make photocopies for non-profit educational classroom use. Permission of the Publisher is required for all other derivative works, including compilations and translations. Electronic Storage or Usage Permission of the Publisher is required to store or use electronically any material contained in this work, including any chapter or part of a chapter. Except as outlined above, no part of this work may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without prior written permission of the Publisher.

International scientific professional periodical journal “THE UNITY OF SCIENCE” / publishing office
Friedrichstrabe 10 – Vienna – Austria, 2015

“The Unity of science” is the international scientific professional periodical journal which includes the scientific articles of students, graduate students, postdoctoral students, doctoral candidates, research scientists of higher education institutions of Europe, Russia, the countries of FSU and beyond, reflecting the processes and the changes occurring in the structure of present knowledge. It is destined for teachers, graduate students, students and people who are interested in contemporary science.

The editorial board

Alexander Pacsr
Astakhov Vladimir
Batsyleva Olga
Buriak Alexander
Emma Kahl
George Berins
Georgieva Sonia
Hans Jensen
Helen Zag
Homyuk Victor
Ilyina Ekaterina
Ivanova Svetlana
Ivanova Zoya
Jakob Habertzettl
Kaydalova Lydia
Kovtun Elena
Logvina Svetlana
Lokhvitskaya Lyubov
Lucius Calle

Lukas Adlerflycht
Lyakisheva Anna
Marek Szymański
Mariusz Bashinsky
Matra Lentz
Matthias Haenlein
Mukanova Sulesh
Patrick Schuppe
Petkova Ekaterina
Petruk Vera
Prokofieva Olesya
Rymarenko Nataliya
Sergienko Konstantin
Sophia Lai
Stanisław Krauchensky
Stetsenko Iryna
Vaskes Abanto Hesus Estuardo
Yakobchuk Elena

Designed by Mr. D. Heisenberg

Publishing office Friedrichstrabe 10, Vienna, Austria, 2015

www.eapps.info

© 2015 *The European Association of pedagogues and psychologists Science*”, Vienna, Austria

© 2015 Article writers

© 2015 All rights reserved

TRAINING, EDUCATIONAL AND DEVELOPMENTAL OBJECTIVES AS A HOLISTIC SYSTEM OF FOREIGN LANGUAGE TEACHING 55

S.E. Kegeyan
Foreign language department
Sochi State University

LINGUISTIC AND PSYCHOLOGICAL PROBLEMS OF FOREIGN LANGUAGE TEACHING IN NON-LINGUISTIC HIGHER SCHOOLS..... 57

V.K. Kolobaev
Foreign language department
North-Western State Medical University named after I.I. Mechnikov
Saint-Petersburg, Russia

FORMING OF CULTURE OF SPEECH OF JUNIOR SCHOOLCHILDREN IS IN THE PROCESS OF LITERARY READING 59

S.V. Kopeluk
Postgraduated student
of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University

FORMATION OF NATIONAL CONSCIOUSNESS OF PRIMARY SCHOOL CHILDREN BY MEANS OF CHOREOGRAPHIC ART 62

V.G. Kotov
Department of Music and Choreography
Donbas State Pedagogical University

A TECHNOLOGY OF FUTURE EDUCATORS FOR INCLUSIVE EDUCATION OF PRESCHOOL AGE CHILDREN 65

I.B. Kuzava
doctor of pedagogical sciences,
assistant professor of pedagogy,
Eastern European National University Ukrainian

EVALUATION CRITERIA OF INTEGRATED TEACHING OF WORLD CULTURE BY MEANS OF A FOREIGN LANGUAGE 68

N.O. Oskina,
candidate. ped. science,
Associate Professor of Department
of Western and Oriental Languages and Methods of Teaching
Department of Western and Eastern Languages and Methods of Teaching
State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University Named After K.D. Ushynsky»

СМОЖЕТ ЛИ ОСОЗНАТЬ КРАСОТУ «КИБЕРНЕТИЧЕСКИЙ ЧЕЛОВЕК»? 71

V.A. Palkin
Professor of the Chair of Pedagogics and
Psychology
Kyiv Regional In-Service Teacher Training
Institute,
Candidate of historical Sciences,
associate Professor

S.V. Taranukha
Competitor of rank of candidate of
pedagogical sciences
Donetsk National medical university

ЗНАЧЕННЯ ВОКАЛЬНИХ ВПРАВ У ПРОЦЕСІ СПІВАЦЬКОГО РОЗВИТКУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА 76

Пашенко І.М.
кандидат педагогічних наук, старший
викладач
кафедра музичного виховання
Бердянський державний педагогічний
університет

Червонська Л. М.
кандидат педагогічних наук, доцент
кафедра теорії і методики музичної
освіти та хореографії
Мелітопольський державний педагогічний
університет ім. Богдана Хмельницького

педагога? Вспомним, когда в нашей квартире звучала последний раз классическая мелодия? Но низкопробную, прилипавшую к ушам «попсу», дети слушают постоянно. Опросы молодежи показывают, что 52,5% респондентов предпочитают поп музыку, 39,0% – рок, 34% – рэп, 20,4% – шансон, 13,3% – джаз. Почитатели классической музыки оказались на седьмом месте – 11,4% [7]. Все эти социологические исследования говорят об одном – гуманистическая педагогика Сухомлинского, крайне, нужна современному обществу. Опыт Китая говорит об ее эффективности в настоящее время.

Выводы. Понятия цивилизация и Культура всегда были связаны между собой. На начальных этапах истории понятия цивили-

зация и Культура совпадали. Но по мере развития потребительской идеологии, которая стала основой технократической, а затем и информационной цивилизаций, все чаще стали говорить об упадке Культуры, который был предопределен бездуховным мировоззрением. Для развития Культуры нашей стране необходимо на государственном уровне перейти к гуманистической образовательной парадигме, возродить эстетическую воспитательную систему В.А. Сухомлинского, направленную на воспитание Красотой, создавать условия для развития гуманной педагогики, в основе которой лежат идеи великих мыслителей и педагогов прошлого, поднять имидж и качество работы учителя, возродить роль семьи и школы в воспитании детей.

Список использованной литературы

1. Амонашвили Ш.А. Учитель / Ш. Амонашвили. – Донецк: Ноулидж, 2013. – 178 с.
2. Исакова Т.А. Интернет-зависимость как новый феномен современного мира: сущность и проблемы / Т.А. Исакова – Киев: Институт стратегических исследований, 2011. – 47с.
3. Льюис Марио Варгас. В нынешней цивилизации не остается места человеческим ценностям [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://fakty.ua/191067-mario-vargas-losa-v-nyneshnej-civilizacii-ne-ostaetsya-mestachelovecheskim-cennosty>
4. Палкин В. Криза сім'ї: минуле, теперішнє, та майбутнє / В.А. Палкин // Наукова скарбниця освіти Донеччини. Науково-методичний журнал. – 2014. – №3. – С.6-12
5. Палкин В.А. Семья в условиях информационного общества / В.А. Палкин // Імідж сучасного педагога. – 2014. – №6. – С.49-52
6. Рерих Н.К. Культура – почитание Света. Сб. «Культура и цивилизация». Под ред. П. Волкова и др. – М.: МЦР, 1997. – 200с.
7. Сайт института Горшенянина. Результаты социологического исследования на тему: "Современная молодежь Украины" (1-20 марта 2012 г.) [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://institute.gorshenin.ua/researches/108_molodezh_ukraini.html.
8. Сайт НІСД при Президенті України. Формування ринку української електронної книжки: проблеми і перспективи. Аналітична записка [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.niss.gov.ua/articles/1433/>
9. Сайт newsoboz [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://newsoboz.org/mir/odin-iz-pyati-evropeytsiv-nikogdane-polzovalas-internetom-20122014044500>
10. Сайт Research & Branding Group [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://rb.com.ua/rus/projects/omnibus/8915/>
11. Сайт uainfo [Электронный ресурс]. – Режим доступа: uainfo.org/blognews/1430165434-10-samyh-moshchnyhsuperkompyuterov-mira.html
12. Симонова О.А. История социологии XX века: Учебное пособие. – М.: Litres, 2013. – 443с.
13. Сухомлинский В.А. Избранные произведения: В 5-ти томах. – К.: Радянська школа, 1979. – Т.3. – 719с.
14. Сухомлинский В.А. Избранные произведения: В 5-ти томах. – К.: Радянська школа, 1979. – Т.5. – 678с.
15. Сухомлинский В.А. Переиздание. (Антология гуманной педагогики) / В.А. Сухомлинский. – М.: Издательский Дом Шалвы Амонашвили, 2002. – 224 с.
16. Ушинский К.Д. Антология гуманной педагогики. / К.Д. Ушинский. – М.: Издательский дом Шалвы Амонашвили, 2002. – 224 с

ЗНАЧЕННЯ ВОКАЛЬНИХ ВПРАВ У ПРОЦЕСІ СПІВАЦЬКОГО РОЗВИТКУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

Пащенко І.М.

кандидат педагогічних наук, старший викладач
кафедра музичного виховання
Бердянський державний педагогічний університет
м. Бердянськ, Україна, e-mail: superior-82@mail.ru

Червонська Л. М.

кандидат педагогічних наук, доцент
кафедра теорії і методики музичної освіти та хореографії
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького
м. Мелітополь, Україна, e-mail: kamenetskay@mail.ru

Summary. The paper describes and analyzes the vocal exercises that are necessary for the formation and development of singers and skills of future teachers of music, mastering academic manner of performance and the elimination of existing shortcomings.

Key words: vocal exercises, future teachers of music.

Анотація. У роботі охарактеризовано та проаналізовано вокальні вправи, які необхідні для формування та розвитку співацьких умінь та навичок у майбутніх учителів музичного мистецтва, засвоєння студентами академічної манери виконання, а також усунення існуючих співоцьких недоліків.

Ключові слова: вокальні вправи, майбутні вчителі музичного мистецтва.

Професійна підготовка майбутнього вчителя музичного мистецтва знаходиться в руслі проблем, які вирішуються сучасною педагогічною наукою. Важливою складовою системи професійної підготовки педагога є процес співацького розвитку майбутнього вчителя музичного мистецтва. Специфіка змісту навчальної дисципліни «Постановка голосу» висуває певні вимоги до якісних характеристик співоцького голосу студента з метою забезпечення ефективного рішення багатоаспектних завдань навчання і виховання підростаючого покоління в конкретних умовах професійної діяльності.

Програма професійної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва передбачає оволодіння студентами вміннями і навичками вокальної техніки, які формуються на індивідуальних заняттях з постановки голосу. Ефективність співацького розвитку майбутніх учителів музичного мистецтва залежить від використання інноваційних методів різної вокальної школи, зокрема застосування спеціально підібраних вокальних вправ відповідно до рівня підготовленості студентів.

Вокальна підготовка майбутнього вчителя музичного мистецтва є важливим компонентом фахової підготовки студентів у вищій школі. Основні положення теорії розвитку співацького голосу у вокальній педагогіці висвітлювали В. Антонюк, Л. Василенко, Н. Гребенюк, Л. Дмитрієв, О. Далецький, В. Ємельянов, І. Колодуб, А. Менабені, В. Морозов, О. Стахевич, Г. Стулова, Ю. Юцевич та ін.

Аналіз фундаментальних праць свідчить, що проблеми розвитку співацького голосу у майбутніх педагогів-музикантів недостатньо розкриваються в науково-методичних дослідженнях.

Мета даної статті полягає у висвітленні комплексу вокальних вправ, що сприяють формуванню академічної манери виконання у студентів музичного профілю та усунення у них недоліків звукоутворення.

Навчання співу спирається на об'єктивні закономірності психофізіологічного розвитку людини та взаємодії таких структурних компонентів голосоутворюючої системи, як дихальні органи, гортань, артикуляційний апарат. Від діяльності цих компонентів залежить формування навичок співу – співацьке дихання, звукоутворення, дикція, що виробляються в систематичних заняттях за допомогою багаторазово повторюваних вокально-технічних вправ.

Використання вокально-технічних вправ у процесі розвитку співацького голосу студента на уроці з «Постановки голосу», за рахунок багаторазового свідомого виконання, сприяє формуванню необхідних вокальних умінь та навичок.

Так, за визначенням А. Менабені, «вправи – це багаторазово повторювана, спеціально організована дія, яка спрямована на поліпшення якості її виконання» [6, с. 59]. Вокальні вправи є найбільш простим видом музичного навчального матеріалу, з яким доводиться працювати вокалісту-початківцю. Однак використання вправ відбувається не лише на початкових етапах занять з вокалу, а супроводжує вокаліста протягом усього його творчого життя [7, с. 216].

Методику проведення заняття з постановки голосу розробив П. Голубєв. Вона передбачає врахування психологічного фактору при настроюванні учня на творчу діяльність під час виконання

вокальних вправ, а також стану і аналізу відчуттів у процесі співу і самостійної інтерпретації твору.

Виходячи з цього, нами був розроблений комплекс вокальних вправ, що враховує як і поки що мало розвинені вокальні дані студентів, так і завдання їх подальшого співацького розвитку. Вокальна вправа – це багаторазово повторювана, спеціально організована дія, що спрямована на поліпшення якості вокального виконання. На початку уроку з постановки голосу ми рекомендуємо застосовувати комплекс вокально-тренувальних вправ, що спрямований на активізацію і координацію голосоутворення. До них відносяться:

✓ вправи, що справляють побічний вплив на активізацію співу (беззвучна, дихальна, та артикуляційна гімнастика) – 3-5 хвилин;

✓ традиційні вправи, вокалізи (фрагменти вокальних творів), мелодекламація (скоромовки, літературні тексти пісень на витриманій висоті в певному діапазоні голосу) – 7-11 хвилин.

Вокальні вправи призначені для практичного засвоєння майбутніми вчителями музичного мистецтва основних співацьких засобів академічної манери виконання. Результативність застосування значною мірою залежить від методики їх виконання. Тому вибір вправ має відповідати певним вимогам:

- урахування індивідуального вокального розвитку студентів;
- забезпечення багаторазовості повторення дій;

• поступово-послідовне ускладнення матеріалу вокально-тренувальних вправ;

• спонукування майбутніх учителів музичного мистецтва до чіткого контролю за власною співацькою діяльністю.

Варто зазначити, що для того, щоб застосування вокально-тренувальних вправ досягло бажаного ефекту важливо аналізувати зі студентами їх дію. Викладачу вокалу слід постійно фіксувати увагу майбутніх учителів музичного мистецтва шляхом пояснення та показу на тому, що і як необхідно зробити, яким чином утворюється той чи інший характер звучання, за чим треба уважно слідувати під час голосоутворення тощо. Після кожної вправи викладач обов'язково має узагальнити наскільки правильно було виконано вправу, які були помилки і як їх виправити.

До індивідуальних вокальних занять зі студентами доцільно включати вправи, які виконуються беззвучно (*беззвучна гімнастика*). На думку Н. Гонтаренко, фізична самосвідомість свободи в співацькому процесі спрямована на зняття м'язової скруті, для чого необхідно напрацювати відчуття, коли м'яз організму контролюється свідомістю [2, с.31]. Отже, ці вправи необхідні для: визначення учнями м'язів, що беруть участь у процесі фонації; зняття м'язової скруті; знаходження і набуття потрібних відчуттів, їх контролювання і керування ними.

Заняття з постановки голосу з майбутніми вчителями музичного мистецтва доцільно починати з релаксації, що є основним та обов'язковим прийомом беззвучної гімнастики. Прийоми релаксації були включені до наших занять як певний етап розслаблення, за яким наступає активізація м'язів студентів. Оволодіння майбутніми вчителями музичного мистецтва засобами періодичного чергування розслаблення і активізації м'язів у подальшому дає їм змогу зняти непотрібну напругу і м'язову скрутість.

В процесі розвитку співацького дихання у майбутніх фахівців велику користь приносять беззвучні дихальні вправи, що бажано

застосовувати на індивідуальних заняттях з постановки голосу як допоміжний засіб для укріплення дихальних м'язів. Л. Дмитрієв зазначає, що одним зі способів оволодіння співацьким звуком являються вміння аналізувати свої дихальні відчуття і за цими відчуттями контролювати процес звукоутворення [3, с.170]. З метою формування у майбутніх вчителів музичного мистецтва правильного співацького дихання, для набуття у них навичок повного мішаного дихання з певною роботою м'язів і її використанням, для найбільш поглибленого вдиху і довготривалого видиху, властивого академічній манері виконання, слід застосовувати комплекс вправ (*дихальна гімнастика*): статичних, що проводяться у стані покою (лежачи, сидячи, стоячи); динамічних дихальних вправ, які пов'язані з рухами, під час яких дихання поєднується зі спеціальними фізичними вправами, що значно полегшують вдих і видих; вправи, які поєднуються з рухами, що є характерними для повсякденного побуту (ходою тощо).

Особлива увагу на індивідуальних заняттях зі студентами з постановки голосу слід приділяти *артикуляційній гімнастиці*, що застосовується з метою уникнення у майбутніх фахівців таких недоліків, як «проковтування» окремих букв чи слів. Артикуляційна гімнастика спрямована також на досягнення розбірливого та зрозумілого вимовлення текстового матеріалу. До артикуляційної гімнастики входять вправи на активізацію м'язів губ, язика, м'якого піднебіння, голосових зв'язок. Застосування скоромовок сприяє правильній постановці губ і язика і досягнення чіткості вимови.

Чітка дикція – правильне вимовлення слів є засобом донесення текстового змісту пісенного твору і одним з найважливіших засобів досягнення художньої виразності вокального образу. З метою розвитку дикції рекомендуємо застосовувати під час індивідуальних занять зі студентами артикуляційні вправи. Сутність цих вправ полягає у спонуканні майбутніх фахівців до більшого акцентування приголосних звуків. При цьому студентам слід максимально відкривати рот на голосних звуках, тим самим зменшуючи тиск на голосові зв'язки. Завдяки цьому голос майбутніх учителів музичного мистецтва менше навантажується та не втомлюється. Всі вправи з артикуляційної гімнастики бажано виконувати зі студентами перед дзеркалом.

З метою «розігріву» голосового апарату майбутніх фахівців – *розспівування* (приведення м'язової системи у стан готовності до співу) слід використовувати вокальні вправи, що спрямовані на формування академічної манери виконання та засновані на *традиційних вправах* вокальної педагогіки. Під час розспівування варто відпрацьовувати техніку голосоведіння і голосоутворення. На початкових заняттях доцільно використовували вправи, що легко запам'ятовуються: не тільки не складні, а навіть, дещо примітивні, прості за мелодичним і ритмічним малюнком. Майже усі вправи бажано подавати у мажорному ладі, який легше сприймається студентами і пов'язаний з бадьорим, оптимістичним настроєм, що сприяє створенню необхідного тону м'язів. Вокальні вправи мають бути побудовані на моделюючих секвенціях по полутонах вгору і вниз. Ці вправи потрібно починати з примарних звуків. Вокальні вправи мають добиратися відповідно до індивідуальних вокальних даних кожного студента. Слід брати до уваги ступінь підготовленості студента, особливості будови голосового апарату, наявних у нього недоліків звукоутворення, а також в залежності

від завдань уроку або вокального твору, над яким відбувається робота. Вправи бажано здійснювати на найбільш зручному для студента голосному звуці або складі. Вдало підібране сполучення голосного з приголосним впливає на якість звучання голосних, тобто на загальне звучання голосу майбутнього фахівця.

В процесі розспівування також доцільно застосовувати різні види *вокалізації* (спів на голосних звуках). І. Ісаєва характеризує вокалізи як «вправи для голосу, що необхідні для його розвитку і засвоєння різних технічних прийомів» [4, с.254]. Л. Дмитрієв зазначає, вокалізи – це музичний матеріал, який використовується в роботі як перехідний від вправ до вокальних творів [3, с. 328]. У роботі зі студентами можна використовувати фрагменти вокальних творів у вигляді вокалізів та найбільш уживані вокалізи, що застосовувались у вокальній практичній діяльності видатних митців (Ф. Абт, І. Вілінська, Дж. Конконе та інші).

Як показує вокальна практика переважна більшість студентів музичного профілю мають певні недоліки звукоутворення: форсування звуку або крикливий спів; «гойдання» голосу; «білий» звук, тобто «відкритий», «плоский» звук; мляве звукоутворення; неточне фальшиве інтонування; носові звуки; затиснута нижня щелепа або в'яла пасивна опущена щелепа. З метою усунення основних недоліків звукоутворення доцільно використовувати наступні вокально-тренувальні вправи. Крикливість руйнує природність звучання голосу, а це, в свою чергу, відбивається на його тембровій забарвленості. Основною причиною *форсування звуку, або крикливого співу* у студентів є недосвідченість, наявність поганого музичного смаку, закомплексованість, зневага умінням співати на піано а також недостатня загальна і музична культура. Усунення у майбутніх фахівців такого недоліку, як *«розгойдування» голосу*, що породжується форсуванням звуку досягається використанням вправ, на послідовних нотах спочатку в межах секунди, потім квінти і нони у швидкому темпі. Також дієвим прийомом для усунення недоліку форсування, є переведення співочого апарату студента на м'яку або навіть придихову атаку, сила звуку при цьому повинна бути максимум на *пф*.

Для усунення такого недоліку, як *«білий звук»*, тобто *«відкритий», «плоский»* звук, студентам необхідно співати «округленим» звуком, що досягається шляхом «затемнення» голосних, особливо *а, е та і*. У більшості випадків такий недолік, як *мляве звукоутворення* усувається вправами на стаккато, з негайним повторенням того ж на легато.

Ліквідація *фальшивого інтонування* у майбутніх фахівців досягається застосуванням вправ на піано та завдяки інтонаційній кореляції, яка виконується головними резонаторами без підключення грудного регістру, при цьому не допускається розслаблення м'язів, що фіксують співацьке дихання на діафрагмі. З метою запобігання у студентів носових звуків під час співу доцільно використовувати вправи на голосні у та *і*. Такий недолік, як *затиснута нижня щелепа або в'яла пасивна опущена щелепа* в учнів усувається за допомогою вправ на різноманітні складі: ой-ой, дай-дай, ща-ща, яй-яй, тощо.

Отже, процес розвитку співацького голосу майбутніх учителів музичного мистецтва здійснюється за допомогою вокальних вправ, які дозволяють усунути технічні проблеми, неправильні навички та існуючі співацькі недоліки студента.

Література

1. Бриліна В. Л. Вокальна професійна підготовка вчителя музики: методичний посібник для викладачів та студентів вищих педагогічних і мистецьких закладів / В. Л. Бриліна, Л. М. Ставицька. – Вінниця: Нова Книга, 2013. – 96 с.
2. Валькевич Р. А. Сценічна культура у педагогічному просторі: навч.-метод. посіб. / Р. А. Валькевич. – Кіровоград: Центрально-Українське вид-во, 2005. – 204 с.
3. Гонтаренко Н. Б. Сольное пение: секреты вокального мастерства / Н.Б.Гонтаренко. – Изд. 2-е.- Ростов н/д.: Фенікс, 2007. – 155 с.

4. Дмитриев Л. Б. Основы вокальной методики. – М.: Музыка, 2000. – 368 с.
5. Исаева И. Эстрадное пение. Экспресс-курс развития вокальных способностей / И. О. Исаева – М.: АСТ: Астрель, 2007. – 319 с.
6. Менабени А. Г. Методика обучения сольному пению / Анджелина Георгиевна Менабени. – М.: Просвещение, 1987. – 93 с.
7. Прядко О. М. Початковий етап постановки співацького голосу у майбутніх педагогів-музикантів у вокальному класі / О. М. Прядко // Збірник наукових праць Кам'янець-Поділ. держ. ун-ту. Серія педагогічна: вип. 13, у 2 кн. – Кам'янець-Подільський: ПП Мошка М.І., 2007. – Кн. 2. – С. 167-170.

УДК: 378.147:811.111'27.821

CRITERION APPROACH TO ESTIMATION OF LEVELS OF LANGUAGE MATERIAL MASTERING AND SPOKEN ENGLISH RECEPTIVE SKILLS DEVELOPMENT

КРИТЕРІАЛЬНИЙ ПІДХІД ЩОДО ОЦІНЮВАННЯ РІВНІВ ЗАСВОЄННЯ МОВНОГО МАТЕРІАЛУ ТА РІВНІВ РОЗВИНЕНОСТІ РЕЦЕПТИВНИХ ВМІНЬ УСНОГО АНГЛІЙСЬКОГО МОВЛЕННЯ

A.S. Romaniuk

*Candidate of Science (PhD) in Pedagogical Studies,
Associate Professor, Department of Translation and Linguistics,
International Humanitarian University*

О.С. Романюк

*Кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри перекладу та мовознавства
Міжнародного Гуманітарного Університету*

Criterion approach to estimation of levels of language material mastering and spoken English receptive skills development is substantiated in this article. For that purpose the detailed description of the linguistic and receptive speech criteria is presented. Taking into account the gist of the aforementioned criteria we bring forward the markers of the lexical material mastering levels and levels of the spoken English skills.

Keywords: criterion approach, linguistic criterion, receptive speech criterion, levels and markers, spoken English.

Статтю присвячено проблемі критеріального визначення рівнів засвоєння мовного матеріалу та рівнів розвиненості рецептивних вмінь усного англійського мовлення. З цією метою подано детальний опис таких критеріїв як мовний та рецептивно-мовленнєвий. Враховуючи суть вищезазначених критеріїв ми запропонували показники визначення рівнів володіння лексичним матеріалом та рівнів розвиненості рецептивних вмінь усного англійського мовлення.

Ключові слова: критеріальний підхід, мовний критерій, рецептивно-мовленнєвий критерій, рівні та показники, усне англійське мовлення.

The expanding of the political, cultural and economic relations between Ukraine and other countries implements the possibility to communicate directly with native speakers. This motivates students to learn foreign languages, promotes mastering foreign language material and influences developing of spoken English receptive skills which are so necessary during the trips abroad for various professional purposes. Therefore the issue of training specialists who use a language as a way of communication acquires great significance. The foundation for solving this important problem is laid both at secondary schools and at higher educational establishments where the forming of the basic principles of the speech stereotypes takes place. Those speech stereotypes are the objective markers of the speech skills accomplishment level. Thus nowadays the urgent and essential task of the higher pedagogical education is teaching students to speak English fluently.

The problem of the speech skills formation is considered by scientists as an integral part of the educational activity and as an important condition of the learning process efficiency [2; 5; 7]. Today foreign language learning is seen in terms of the communicative training, i.e. the priority is developing the ability to communicate.

The existing foreign languages programs for higher educational establishments require the high level of students' communicative skills [1]. According to these requirements, the second and third year students are to master a spoken language in dialogical and monological forms. Students' speech must be complied with all linguistic rules. It means that the linguistic aspect of a spoken language is an important markers of the mastering a foreign language as a way of communication. To gain the communicative skills the students should be taught how to use their language knowledge to be able to speak fluently.

All things considered, in order to estimate the levels of language material mastering and spoken English receptive skills development we have stated the following criteria: *linguistic, receptive speech, reproductive speech and productive speech*. In this article we observe such criteria as linguistic and receptive speech.

These two criteria are determined according to the detailed studying of "Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment" [3; 9]; regarding the methods of mastering language material and reading as a part of the language learning activity.